Lietas Nr. C31469414

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2015. gada 18. martā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa

tiesnese L. Leja,

ar tiesas sēdes sekretāri R. Matīsu,

piedaloties prasītājas SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pilnvarotajam pārstāvim /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2014. gada 10. decembrī SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk - Prasītāja) cēlusi Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. D/ (turpmāk - Atbildētājs) par parāda piedziņu.

Prasībā norādīti tālāk minētie apstākļi un argumenti.

Atbildētājam 2012. gada 22. martā reģistrētas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr. /adrese/ (turpmāk – Dzīvoklis) un 3610/11106 pie dzīvokļa īpašuma piederošam kopīpašuma domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas.

Nekustamais īpašums /adrese/ atrodas Prasītājas pārvaldīšanā, pamatojoties uz Rīgas domes 2011. gada 7. jūnija lēmumu Nr. 3291 "Par dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma projektu apstiprināšanu un atsevišķu Rīgas domes lēmumu atzīšanu par spēka zaudējušiem" un 2011. gada 5. jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr. RD-11-910-lī.

Starp Prasītāju un Atbildētāju nav noslēgts individuāls līgums par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu.

Prasītāja saskaņā ar likumu "Par dzīvokļa īpašumu" un Dzīvokļa īpašuma likuma u.c. normatīvajiem aktiem ir pildījusi savas tiesības un pienākumus, bet Atbildētājs nav norēķinājies par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un saņemtajiem pakalpojumiem.

Katra ikmēneša Atbildētājam nosūtītajā rēķinā redzama parāda summa un brīdinājums nekavējoties veikt samaksu. Atbildētājs nav veicis neviena rēķina samaksu, nav iesniedzis ūdens skaitītāju rādījumus.

Maksa par komunālajiem pakalpojumiem tiek aprēķināta un ietverta ikmēneša rēķinos saskaņā ar komunālo pakalpojumu sniedzošo uzņēmumu noteiktajiem tarifiem.

Prasība pamatota uz likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 8. panta pirmo daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10. pantu, Civillikuma 1071., 1765., 1759. pantu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta 7. daļu.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājai parādu par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un sniegtajiem pakalpojumiem 2137,61 EUR un likumiskos procentus par laika posmu no 2012. gada 7. marta līdz 2014. gada 13. novembrim 148,71 EUR apmērā; piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājai tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt Prasītājai tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā līdz pilnai sprieduma izpildei (izsoles dienai).

[2] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumi par prasību tiesā nav saņemti.

[3] Prasītājas pārstāvis tiesas sēdē uzturēja prasību uz tajā norādītajiem pamatiem.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies, neraugoties uz to, ka par tiesas sēdes laiku un vietu Atbildētājs informēts Civilprocesa likuma 56. panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā, nosūtot paziņojumu uz Atbildētāja deklarēto dzīvesvietu. Neierašanos attaisnojošus dokumentus tiesā Atbildētājs nav iesniedzis, nav lūdzis izskatīt lietu pēc būtības bez viņu klātbūtnes vai atlikt lietas izskatīšanu.

Līdz ar to tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu nolēma izskatīt lietu bez Atbildētāja klātbūtnes, jo nav konstatēti Civilprocesa likuma 209., 210. panta noteiktie civillietas izskatīšanas atlikšanas pamati, atzīstot Atbildētāju neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnojošu.

[4] Civilprocesa likuma 208.^{1} panta pirmā daļa noteic, ka aizmugurisks spriedums ir spriedums, ko pirmās instances tiesa taisa lietā, kurā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslus.

Tādējādi tiesa atzīst par iespējamu taisīt aizmugurisku spriedumu. Tāpat tiesa nav konstatējusi minētā panta trešajā daļā noteiktos šķēršļus aizmuguriska sprieduma taisīšanai.

Motīvu daļa

[5] Noklausījusies Prasītājas pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, novērtējusi tos kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[6] Saskaņā ar Civillikuma 1402. pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

No lietas materiālos esošās Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs A/izdrukas redzams, ka, pamatojoties uz 2012. gada 7. marta pirkuma līgumu, Atbildētājam no 2012. gada 22. marta nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr. 135 un pie tā piederošam 3610/11106 kopīpašuma domājamajam daļām no daudzdzīvokļu mājas, kas atrodas /adrese/, kadastra reģistra Nr. /kadastra numurs/.

Ar rakstveida pierādījumiem lietā pierādīts, ka ar 2011. gada 5. jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr. RD-11-910-lī Prasītāja ir uzņēmusies pārvaldīt daudzdzīvokļu māju, kas atrodas /adrese/ un tai piesaistīto zemes gabalu.

[7] Lietā nodibināts, ka dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un pārvaldīšanas līgums starp pusēm nav noslēgts.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10. pants noteic, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā (1. punkts); segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13. panta noteiktajā kārtībā (2. punkts); norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkuri, aukstais ūdens, kanalizāciju, sadzīves atkritumu izvešanu) (3. punkts); maksāt uz dzīvokļa īpašumu attiecinātos nodokļus (4. punkts); maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes (5. punkts).

Līdz ar to Atbildētājam kā Dzīvokļa īpašniekam ir pienākums segt dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumus un veikt maksu par komunālajiem pakalpojumiem.

Minētie izdevumi Atbildētājam bija jāsedz pamatojoties uz Prasītājas piestādītajiem rēķiniem, rēķinos norādītajos termiņos.

Nemot vērā to, ka Atbildētājs ir īpašnieks dzīvoklim /adrese/, kuram Prasītāja nodrošināja komunālos pakalpojumus, kā arī veica dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, tiesai nav šaubu, ka Atbildētājs ir izmantojis šos Prasītājas pakalpojumus, taču samaksu par tiem nav veicis.

No prasības pieteikumā norādītā un lietas materiālos esošo rēķinu un Prasītājas parāda aprēķina, kuru Atbildētājs nav apstrīdējis, izriet, ka Atbildētājs laika posmā no 2012. gada 7. marta līdz 2014. gada 13. novembrim nav veicis rēķinu apmaksu pilnā apmērā, līdz ar ko izveidojies parāds 2137,61 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1652. panta 3. punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1828. pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu, bet tāpat arī viņam nav jāizpilda savā saistība agrāk, nekā pēc nolikta termiņa notecējuma.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka Atbildētājs nav izpildījis savas saistības rēķinā norādītajos termiņos, kas dod pamatu secināt, ka Atbildētajs ir pieļāvis saistību izpildes nokavējumu.

Civillikuma 1838. pants noteic, ka pienākums pierādīt to, ka samaksa ir izdarīta, ir tam, kas to apgalvo.

Civilprocesa likuma 93. panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītajam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētajam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96. panta piekta daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus Civilprocesa likuma noteiktaja kārtība nav apstrīdējusi otra puse.

Prasītāja ir pierādījusi savu tiesību pēc prasījuma, taču Atbildētājs, atbilstoši Civillikuma 1838. pantam nav iesniedzis pierādījumus tam, ka savas saistības ar Prasītāju būtu nokārtojis un parādu būtu samaksājis pilnībā vai daļēji. Līdz ar to tiesa atzīst, ka Atbildētajam pastāv neizpildītas saistības attiecībā pret Prasītāju. Tiesai nav pamata apšaubīt prasības pieteikuma norādītos apstākļus.

Tādējādi tiesa atzīst, ka no Atbildētāja Prasītājas labā piedzenams dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un sniegto pakalpojumu parāds 2137,61 EUR apmērā par laika posmu no 2012. gada 7. marta līdz 2014. gada 13. novembrim.

[8] Civillikuma 1756. pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai likumu. Savukārt Civillikuma 1759. panta 1. punkts noteic, ka procenti jamaksā, arī bez noteiktās norunas, uz likuma pamata, par katra parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem apstiprinājies Prasītājas apgalvojums, ka Atbildētājs pieļāvis maksājumu kavējumu. Līdz ar to tiesa atzīst par pamatotu Prasītajas prasību par likumisko procentu 148,71 EUR piedziņu, kas aprēķināti par laika posmu no 2012. gada 7. marta līdz 2014. gada 13. novembrim. Tiesai nav pamata apšaubīt Prasītājas sastādīto likumisko procentu aprēķina pamatotību, kā arī Atbildētajs pret to nav iebildis.

[9] Civilprocesa likuma 195. pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā cita starpā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1763. panta 1. punktam nosakāms, ka procentu pieaugums apstājas, kad nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis aizdevuma summas lielumu. Civillikuma 1765. panta ceturtā daļa noteic, ka procenti aprēķināmi tikai no pamata kapitāla. Bet, ja noliktaja termiņa nesamaksā procentus vismaz par gadu, tad pēc kreditora pieprasījuma par viņam pienākošos procentu summu aprēķina likumiskos procentus par minēto termiņu.

Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta un Civilprocesa likuma 195. panta nosacījumiem Prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no Atbildētaja likumiskos procentus 6% (seši no simta gadā) no piedzīta, bet nenomaksāta pamatparāda 2137,61 EUR, ievērojot Civillikuma 1763. panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu. Tādējādi procentu pieaugums apstājas, kad to daudzums sasniegs nesamaksāta pamatparāda apmēru.

[10] Civilprocesa likuma 41. panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tiesas apmierināto prasījumu apmērs šajā lietā ir 2286,32 EUR. Līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta „b" apakšpunktam no Atbildētaja par labu Prasītājai piedzenama samaksātā valsts nodeva par prasību 326,19 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, kopā 330,89 EUR.

Nemot vērā to apstākli, ka kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma noraksta, tiesas paziņojumu un pavēstu nosūtīšanu pusēm atbilstoši lietā esošai izziņai par ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem ir 5,90 EUR, tiesa atzīst, ka ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu daļa, kuru nav sedzis Prasītājas veiktais maksājums 4,70 EUR, piedzenama no Atbildētaja par labu valstij 1,20 EUR apmērā.

[11] Nemot vērā prasības raksturu un piedzenamās summas apmēru, tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmās daļas nosacījumiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 92. - 97., 189.- 193., 195., 204.[1] un 208.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

apmierināt SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasību par parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", vienotais reģistrācijas Nr. 40103362321, pamatparādu 2137,61 EUR, likumiskos procentus 148,71 EUR par laika posmu no 2012. gada 7. marta līdz 2014. gada 13. novembrim, tiesāšanās izdevumus 330,89 EUR, pavisam kopā 2617,21 EUR (divi tūkstoši seši simti septiņpadsmit *euro* 21 centu).

Piedzītie naudas līdzekļi samaksājami ar pārskaitījumu uz SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", vienotais reģistrācijas Nr. 40103362321, AS "DNB banka" kontu Nr. LV63RIKO0002013197596.

Noteikt SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", vienotais reģistrācijas Nr. 40103362321, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no piedzītās un nesamaksātās pamatparāda kopsummas 2137,61 EUR, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot neatmaksāta pamatparāda apmēru.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,20 EUR (viens *euro* 20 centus), kas iemaksājami Tiesu administrācijas kontā Nr. LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase; saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316; BIC kods: TRELLV22; iemaksas mērķis: 21499, kā arī jānorāda dati personas vai lietas identificēšanai.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts ienākumos, maksājumus apliecinoši dokumenti iesniedzami Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Prasītāja spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Atbildētājs 20 dienu laikā no aizmugurisko sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīgs iesniegt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesai pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese L. Leja